

pripravlja na boj. In tako je tudi bilo v resnici. Turški sultan odpotoval je v Adrijanopol in dalje v Belgrad. Naprej poslal pa je velikega vezirja. Kara-Mustafa bilo mu je ime. Ta je zbiral in gibal 200.000 Turkov proti cesarskemu mestu Dunaju, da se ga polasti.

Cesarjeval je takrat Leopold I. Uvidevši strahovito nevarnost prosi podpore, išče zaveznikov pa jih ne najde. Samo bavarski in saksonski vojvoda in poljski kralj Jan Sobijeski obljubijo pomoči in papež pošljejo denarjev. Na to zaukaže cesar mesto Dunaj utrditi in s šancami obdati, vojaštvo pomnožiti in zlasti 6 novih regimentov ustanoviti. No, in med temi regimenti bil je tudi naš!

Dne 24. januarja 1682 je cesar Leopold I. v posebnem pismu pooblastil barona Jurija Wallis, naj nabere regiment pešcev, ter mu podeli pravice lastnika, nemški Regiments-Inhaber. Kot takšen bil je baron Wallis višji poveljnik ali „obrist“ ter je imel pravico oficirje imenovati.

Takrat niso vsakega sposobnega človeka med vojake jemali, kakor den denešnji, tudi ne zapisovali, kakor pred kratkim. Velikoveč vabili so jih in nabirali. Vsakemu pristopivšemu dala se je vojaška ara in obečalo zraven plače še mnogo pravic in pogosto tudi nekaj deleža pri naplenjenih rečeh. Ko je toraj baron Wallis dobil nalog od cesarja nabrati regiment pešcev, razposlal je vabljivcev na vse strani. Ti so potem šli od mesta do mesta, povsod stavili šotorov in bobnali in vabili naj bojaželni fantje stopijo med vojake. Baron Wallis je tako nabiral vojakov novincev največ na Českem, nekaj pa tudi na Nemškem. Vsakemu fantu v dedovanih deželah cesarjevih je naštel 8 srebrnih tolarjev, na Nemškem pa 12.

Zbirališče novemu regimentu bilo je česko mesto Kolin. Dne 6. julija 1682 bil je ves regiment nabran, 2040 mož. Lastnik obrist Wallis jih ogleda in jim razdeli zastave. Vsak bataljon je imel svojo pa tudi vsaka kompanija. Za 1. bataljon zvezla je cesarica Eleonora sama prekrasno belo-židano zastavo s podobo Device Marije na enej, s cesarjevim grbom in imenom na drugi strani. Prva kompanija prvega bataljona dobila je kakor druge rumeno-židano zastavo, katera je kazala na enej strani podobo sv. Jurija, patrona celemu regimentu, na drugi pa cesarski orel. Ves regiment prisegol je zvestobo cesarju in pokorščino svojemu obristu in oficirjem.

Oficirjem (štabu) prišteta so bila takrat sledeča dostojanstva: obrist (lastnik), obristlajtnant, obristwachtmeister, regimentni kvartirmeister, auditor (sodnik), kaplan, tajnik, provijantmeister, ki je za živež skrbel, regimentni brivec, regimentni bobnar in profos. Vsak oficir je imel pripasan tenek meč in v roki palico. Razločevali se niso po zvezdah in ovratnikih, ampak po palicah: lajtnat je vedno seboj nosil špansko trstiko brez gumba, stotnik trstiko s koščenim gumbom, obrist-

lajtnant takšno s srebrnim in obrist z zlatim gumbom. Glavo je oficirju pokrival sivkast klobuk, kateremu je desni krajnik bil na vzgor zavihnen. Za klobukom so imeli zateknena rudeča in bela peresa, ki so nazaj do sred hrbta segala. Telo pokrivala je žolta suknja, prsi varoval železen oklep, vrat pa krasil širok ovratnik drobno nazobčanih čipkov ali špic. Nosili so kratke pa košate hlače in visoke črevlje. Okolo ledja vil se je širok rudeč pas. Suknja in kamižola bila je preprežena z debelimi zlatimi obšivi in obrobi.

Vojakov je bilo sprva 2 bataljona. Vsak bataljon je štel 5 kompanij. Kompaniji lastnih bilo je pa: 1 stotnik, 1 lajtnant, 1 banderaš, 1 feld-weibel, 24 vodnikov, namreč 6 korporalov, 18 frajtarjev, ki so druge na straže gonili, 88 mušketirjev, ki so puške muškete nosili, 48 pikenirjev, ki so kopje ali dolge sulice imeli, 8 grenadirjev, ki so granate streljali pa tudi z rokami jih poganjali. Vsak vojak je imel žolto suknjo do pod kolena, kamižolo, dobre pa nizke črevlje, volnate dolge nogovice, kratke hlače iz telečjega usnja, črn ovratnik, 2 srajci, usnjate zavihane rokavice, torbico za 40 patron in telečnjak. Pod suknjo in okolo kamižole bil je usnjat prepas, na katerem je visel tenek meč. Služil pa je na mesec vsak vojak 6½ fl. obrist pa 450 fl. Vrhu tega so dobivali kruha, mesa, vina in pive. Vsak mesec je za regiment trebalo 6410 fl. Takšen je bil začetek našemu domačemu regimentu štev. 47.

(Dalje prih.)

Smešnica 27. V nekem trgu je hotel mesar novo tablo prirediti, da jo obesi mesnici nad dveri. Gre toraj k malarju in pravi: Gospod malar, napravite mi novo tablo, zapišite mojo ime z lepimi velikimi pismenkami pa namalajte zraven še debelo svinjo, da bo hitro vsak spoznal, kaj sem!

Razne stvari.

(Slovensko društvo), dovoljeno od visoke vlade, namerava dne 15. julija t. l. v Celji sklicati prvi občni zbor ob 3. uri popoldne v gostilni: Stadt Graz. Drugi den, t. j. 16. julija zboruje nemški Parteitag! Slovenci bodemo toraj den poprej zborovali in zlasti sklepali o prošnji za djansko enakopravnost Slovencev z Nemci v uradih, šolah in javnem življenju. Upamo na navzočnost vseh državnih in deželnih naših poslancev pa na obilno udeležitev naroda slovenskega. Ne udajmo se!

(Pamet zgubili) bi nemčurji v Škofjaj vasi pri Celji, ko bi jo imeli. Pravijo, da niso iz Celja za nemčursko prošnjo podpisov v najem vzeli, pa glej v istej sapi pravijo, da je Walland tudi podpisal, a Walland je v Celji doma. No, pameti ne more nihče zgubiti, kdor je nima.

(Miheličevih prošenj nemčurskih) so baje nekaj čez 100 nabrali, prav za prav zgoljufali in zbagljali; slovenskih je blizo 400.

(*Mariborska posojilnica*) ima do sedaj prometa 70.000 fl.

(*Somboteljski škof*) na Prekmurskem bode baje imenovan državni poslanec Karol Königsmeier.

(*V Žavci*) ima sedež oddelek društva „Rudečega križa“, ki podpira ranjene in zbolele vojake ob času vojske. Ovi oddelek je v Dubrovnik obposlal letos: mnogo platna, rutic, srajc, gat, nogovic, robcev.

(*Rektor*) graškemu vseučilišču je dr. Bidermann, mož Slovencem pravičen.

(*Sv. Henski župan*) je plezal čez velik hrib v Nemno, da je vlovil jeden podpis za nemčursko prošnjo.

(*V Slatino*) je do 20. junija došlo samo 274 gostov.

(*Zavoljo špičkov*) zaprli so ljudske šole v Celji in Čadramu.

(*Za lovske karte*) nabralo se je uže 4743 fl.

(*Železnica*) od Spielfelda v Radgono bo 31 kilometrov dolga.

(*Neosepnicih*) je ostalo predlanskim 21.922, lani pa 24.447 otrok.

(*Zavoljo goveje kuge*) l. 1879 je dežela plačala odškodnine 14.667 fl.

(*V Podovi*) je 4letno dete Neže Kolaričeve v štepih palo in utonilo.

(*V spod. Drauburgu*) se je nepoznan mož pred železniški blapon na kolomaje vrgel in bil hipoma zdrobljen.

(*Toča*) sekala je 30. jun. pri Mariboru zlasti v Melji in Košaku, v Šmarijskem okraji ter obiskale Šmarije, Vrh, Senovico, Vobov, Pivec in Šu sem, dalje okolo Dobrne.

(*V Rakitovci*) je pogorelo 14 poslopij, v Lembergu pa hiša Marije Sprajčeve.

(*Husarji regimenta štev. 7*) predstavljani bodo iz Maribora in Slov. Bistrice v Pečuh; na njih mesto pridejo dragonarji štev. 5 ruski cesar Nikolaj iz Celovca.

(*Stare petake*) od 7. julija 1866 jemljejo sedaj pri vseh c. k. deželnih glavnih kasah pa tudi pri deželnih finančnih blagajnicah do konca decembra.

(*Obsojeni*) so: Anton Malovšek zavoljo uboja na 3 leta, Franc Kerle zavoljo požiga na 8 let, Janez Karo zavoljo požiga na 12 let, Mica Žižek zavoljo detomora na 8 mesecev v težko ječo.

(*V Lučanah*) so odprli telegrafno štacijo.

(*V Šmariji*) se pričakajo, ali bi sodnija še dalje ostala v sedanjem poslopji ali bi za njo stavili novo sodišče.

(*Velike manevre*) pri Dunajskem novem mestu so cesar odpovedali, da se stroški prihranijo.

(*Zavoljo pijančevanja*) zaprli so na mariborske gimnaziji 42 dijakov. Žalostno.

(*Posilnih dražeb*) kmečkih posestev na Štajerskem objavila je „Grazer-Zeitung“ v jednej jedinej številki 90. Strašno.

(*Spremembe v Lavant. škofiji.*) Č. g. Anton Vraz prestavljen je kot kaplan k sv. Marjeti na Pesnici, č. g. Janez Čagran pa v Kamco. Mahrenberška župnija je razpisana.

Loterijne številke:

V Gradci 28. junija 1881: 79, 57, 43, 25, 28.
Na Dunaji „ „ 18, 25, 40, 89, 86.

Prihodnje srečkanje: 15. julija 1882.

1—3

Zgodovina

domačega regimenta štev. 47.

pod naslovom:

Geschichte des vaterländischen k. k.

Infanterie-Regiments Nr. 47.

je dobiti v Reserve-Commando-adjutanturi v kosarni pri Dravi v Mariboru.

Cena 4 fl. 50 kr.

Hiša

z enim nadstropjem, prva gostilna in edina pekarija v selu, se prostovoljno proda. Več se izve pri c. kr. pošti v Černem na Koroškem. Post Schwarzenbach, Kärnten.

Štipendije

za učence c. kr. gozdarske šole v Gusswerku pri Marija-Celji za šolsko l. 1882/3.

Deželni zbor štajerski je dne 5. oktobra 1881 sklenol iz obrestij gozdarsko-kulturne zaloge napraviti tri štipendije, vsako v znesku 200 fl. za učence gozdarske šole v Gusswerku pri Marija-Celji. Zato se pozivljajo vsi, kateri so namenjeni prositi za ove štipendije, naj po c. kr. gozdarske direkcije na Dunaji si pridobijo spričevala, da so popolnem sposobni sprejeti biti v omenjeno gozdarsko šolo (po predpisu 5. oddelka učnega črteža). Tem spričevalom naj dodanejo dokazila, da so iz Štajerskega doma, da so brez premoženja ter naj priložijo še prošnjo za podelitev ene izmed gori imenovanih deželnih štipendij. Vse naj vložijo pri deželnem odboru v Gradci. Kojim se štipendije podelijo, ti imajo še prve dni avgusta t. l. posebič prositi za sprejetje v omenjeno gozdarsko šolo. Denarja se izplača nekaj po ustupu v gozdarsko šolo, nekaj pa v začetku drugega šolskega polletja proti potrjenju šolskega vodstva.

V Gradci dne 25. maja 1882.

Deželni odbor Štajerski.